

РЕШЕНИЕ

№ 133

гр. София, 08.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в закрито заседание на 08.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

като разгледа дело номер **13706** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 294- чл.298 от АПК.

Образувано е по жалба на Е. Н. Г. против разпореждане от 2.10.2019г по изп.д. № 1036/ 2019 на ДСИ при СРС, 17 участък с което производството по изпълнителното дело с взыскател Е. Н. Г. и длъжник Изпълнителния директор на АГКК е обявено за приключено на осн. чл.433, ал.2 от ГПК.

Жалбоподателят твърди, че по грешка е приел, че задължението е изпълнено. Моли да се отмени оспорения акт и задължи ДСИ да предприеме действия по принудително изпълнение.

Ответникът ДСИ в мотиви по чл. 297, ал.3 от АПК оспорва жалбата и моли да се отхвърли.

Административен съд София – град, като съобрази становищата на страните, разгледа и обсъди доказателствата, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл.296, ал.1 от АПК, изхожда от надлежна страна и е срещу годен за оспорване акт на орган по изпълнението, поради което подлежи на разглеждане по същество.

Изпълнително дело № 1036/ 2019 на ДСИ при СРС, 17 участък със страни: взыскател Е. Н. Г. и длъжник Изпълнителния директор на АГКК е заведено по повод молба на Е. Н. Г. с приложено към нея влязло в законна сила съдебно решение адм. д. 733/ 2012г на АССГ, 22 състав в частта с която се отменя Заповед РД 18- 50 от 2.11.2011г на ИД на АГКК относно имот с идентификатор 68134.1106.254. и се връща преписката за ново произнасяне със задължителни указания по тълкуването

и прилагането на закона съгласно мотивите на решението.

Преди всичко, следва да се отбележи, че изпълнителното производство е по реда на АПК, а не на ГПК, както неправилно е приел съдебния изпълнител, тъй като касае изпълнение на издаден административен акт от съответен административен орган. Видно от приложеното изпълнително дело, то е образувано на основание процесното съдебно решение. По силата на чл. 268 от АПК изпълнителни основания по този кодекс са влезлите в сила или подлежащи на предварително изпълнение: 1. индивидуални или общи административни актове; 2. решения, определения и разпореждания на административните съдилища и 3. споразумения пред административните органи или пред съда. Цитираното съдебно решение не поражда възникването на ликвидно административно право за вискателя в изпълнителното производство. Съдебното решение по административно дело може да бъде изпълнително основание само в случая, когато съдът решава спора по същество, в хипотезата на чл. 173, ал.1 АПК. В този случай постановеното съдебно решение замества административния акт и представлява юридически факт, от който директно възникват административни права и задължения за страните по материалното административно правоотношение. Когато съдът отменя административния акт без да се произнесе по предмета на материалното административно правоотношение, съдебното решение не представлява годно изпълнително основание. В конкретният случай с това съдебно решение се връща преписката на ИД на АГКК за ново произнасяне относно имот с идентификатор 68134.1106.254. Съдебното решение не съдържа в себе си осъдителен диспозитив, поради което и не може да бъде изпълнително основание. Годен административен акт за изпълнение е единствено Заповедта № РД-18-623/ 4.09.2019г издадена в изпълнение на влязлото в сила в частта относно имот с идентификатор 68134.1106.254 съдебно решение. ДСИ не е изискал и отменената частично относно процесния имот заповед РД 18- 50 от 2.11.2011г на ИД на АГКК /както сам сочи в мотивите си/, което води до невъзможност да прецени дали наистина задължението е изпълнено изцяло.

След като е налице влязъл в сила административен акт, издаден в изпълнение на влязло в законна сила съдебно решение, органът по изпълнение е длъжен да съобрази разписаното в него. Органът по изпълнението е длъжен да зачете изпълнителната сила на заповед № РД-18-623/ 4.09.2019г при все, че е влязла в сила и да прецени налице ли са основанията на чл.282, ал.1 т.5 АПК, а не чл.433, ал.2 от ГПК който по изложените съображения е неприложим. АПК съдържа изрична разпоредба касаеща прекратяване на изпълнителното производство - чл. 282, ал. 1 от АПК и не се прилагат нормите на ГПК. В допълнение следва да се отбележи, че не е и напълно ясна волята на ДСИ на какво основание е прекратил изпълнителното производство, тъй като от една страна сочи, че е поради изпълнение на задължението относимо към нормата на чл.282, ал.1 т.5 АПК, а по делото са налице данни и в мотивите си по чл. чл. 297, ал.3 от АПК излага доводи, че е налице основание за прекратяване по молба на вискателя от 27.09.2019г, относимо към разпоредбата на чл.282, ал.1 т.2 от АПК.

С оглед горните мотиви, на осн. чл.298, ал.1 от АПК оспореното разпореждане следва да се отмени и органът по изпълнението да бъде задължен да продължи от етапа на онова процесуалното действие, рефлектирало върху законосъобразното осъществяване на фактически състав на изпълнението съобразно мотивите по-горе.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 298 от АПК, съдът

РЕШИ :

ОТМЕНЯ разпореждане от 2.10.2019г по изп.д. № 1036/ 2019 на ДСИ при СРС, 17 участък с което производството по изпълнителното дело с взыскател Е. Н. Г. и длъжник Изпълнителния директор на АГКК е обявено за приключено на осн. чл.433, ал.2 от ГПК.

ЗАДЪЛЖАВА органа по изпълнението да извърши дължимите действия описани в мотивите на решението при спазване задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.298 ал.4 АПК.

СЪДИЯ: